

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] forsikring af privat Indbo, Lov af 30. April 1940, om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre, Lov af 30. Maj 1940, om Krigsforsikring af Lystfartøjer, Lov af 1. Juli 1940, om Krigsforsikring af Skove og Plantager, Lov af 1. Juli 1940, om Krigsforsikring af Havne, Lov af 18. Marts 1941, og endelig om Krigsulykkesforsikring af Personer, Lov af 25. Juli 1940, og om Krigsulykkesforsikring for Lodser, Lov af 18. Marts 1941.

Medens Loven om Krigsforsikring af Bygninger henhører under Indenrigsministeriet og Loven om Krigsforsikring af Skove og Plantager under Landbrugsministeriet, er alle de øvrige Love om Krigsforsikring udarbejdet gennem Handelsministeriet.

Der har for Handelsministeriet for nogen Tid siden været fremsat Spørgsmaal om, hvorvidt der ogsaa kunde være Anledning til at skabe en Krigsforsikringsordning for Veje, Broer og Privatbanernes Banelegemer, men Overvejelserne af dette Spørgsmaal er efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder endt med, at det ikke er fundet paakrævet at skabe en særlig Krigsforsikringsordning for disse Objekter.

For Vejenes Vedkommende skyldes dette navnlig den Omstændighed, at de fleste Veje ejes af offentlige Myndigheder, Staten, Amtskommunerne, Bykommunerne eller Sognekommunerne, og at den Skade, der kan befrygtes at kunne ske paa Vej anlæg, i hvert Fald ikke kan anses for at kunne blive af større Omfang, end at de enkelte Kommuner selv vil kunne bære Byrderne ved Udbedring af eventuelle Skader.

For Broernes Vedkommende er Forholdet maaske nok noget anderledes, men at lave en Forsikring alene for Broerne er fundet uhensigtsmæssigt, fordi Antallet af Forsikringsobjekter er saa ringe og Værdien af de enkelte Broer saa stor, at der ikke bliver Mulighed for nogen virkelig Udligning af Risikoen. Skulde det ske, at et større Broanlæg, f. Eks. en af Broerne over Limfjorden, skulde blive ødelagt af Luftbomber el. lign., maa der paa anden Maade end ved Hjælp af en Krigsforsikring skabes Mulighed for Broens

Genopbygning. Jeg vilde da ogsaa tro, at det fra Statens Side vilde blive følt som en naturlig Opgave at træde hjælpende til over for et saadant Tilfælde.

For Privatbanernes Banelegemer og Baneanlæg er Forholdet det, at de Skader, der kan forvoldes paa Jernbanelegemer, bortset fra Skader paa Jernbanebroer og Viadukter, ikke kan antages at kunne blive særlig store. Selv en meget kraftig Bombe slaar jo alligevel kun et forholdsvis lille Hul i en Jordvold. Et Brud paa en Jernbanedæmning, selv paa nogle Hundrede Meter, er trods alt ikke nogen særlig kostbar Skade at udbedre.

Ud fra Betragtninger af denne Karakter har vi altsaa i Handelsministeriet ment, at der ikke var Anledning til at gaa videre med dette Spørgsmaal, og saavel Indenrigsministeriet som Ministeriet for offentlige Arbejder er enig med os i dette Synspunkt.

Jeg skal derefter gaa over til at gøre nogle enkelte Bemærkninger om de to her fremsatte Lovforslag.

Hvad først Forslag til Lov om Krigsforsikring af Landbrugsjord angaar, skal jeg oplyse, at dette Forslag slutter sig til Loven om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre; det særlige Krigsforsikringsforbund, der efter Forslaget skal stiftes, er det derfor Tanken at lade administrere af Forvaltningsnævnet for Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre. Efter Forslaget skal enhver, der er Ejer af en her i Landet beliggende Landbrugsejendom, være obligatorisk Medlem af det gensidige Forbund, som stiftes ved Loven. Med Hensyn til, hvad der skal forstaaes ved en Landbrugsejendom, henholder Loven sig til Definitionen heraf i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme, hvorefter til Landbrugsejendomme henregnes enhver Ejendom, der har et Jordtilliggende af mindst 1 Hektar geometrisk Maal og en Jordværdi af 1 000 Kr., og hvis Tilliggende helt eller delvis anvendes til Frembringelse af Landbrugs- eller Havebrugsprodukter eller Frugt- eller Frøavl.

Ved Siden heraf er der desuden aabnet Adgang for enhver Ejer af her i Landet beliggende Jorder, der ikke hører til en Landbrugsejendom, men benyttes til erhvervsmaæssigt Landbrug eller Gartneri, til paa Begæring at optages i Forbundet